

30. Oct. 1847

FACTS

Date:

30. Oct. 1847

Page number:

Dagbog D, side 37-38

TRANSCRIPTION

30 October Aften. Løverdag

Jeg gik derhen idag, for at ønske de unge Folk¹ Lykke og Velsignelse i deres Ægtestand, jeg gjorde det nødigt, da jeg af mange Erfaringer vidste, at intetsteds føler jeg mig eensommere, end der, hvor de Glade, de inderligt Forbundne er samlede – men hun sagde jo, at man ventede at see mig. Hvor var hun yndig som Brudepige igaar – hvor var hun² yndig i sin Fortælling idag! o jeg Stakke! •38• Hvorfor gjøre en Hemmelighed deraf for mig selv: at det er hende, som volder al min Uro – har jeg vel nogen Skyld i, at Følelsen vaagne i mit Bryst, hvis dunkle Ophav jeg ikke selv raader for? Barn! husker Du sidste Nytaarsdag, da vi i Legen nævnedes som et Par med Ordsproget: det stille Vand har den dybe Grund? Husker Du, da jeg forleden fulgte Dig hjem, da Din Arm laa paa min, da det deilige Stjernes kud gennemfoer Himmelrummet og lod en lang Lysstribе efter sig; da tænkte jeg før det sluktes: give Gud, at den Pige, der nu støtter sig til mig, at hun vil blive min i Tid og Evighed! Men Du er for god, kan gjøre større Lykke i Verden, og derfor vender Tanken sig angst fra den deilige Drøm og klamrer sig til en Resignation, som overgaaer mine svage Kræfter. Algode Gud! see mine Qvaler! lad dem endes! lad mig nyde, hvad Millioner Medskabninger forundtes! o snart! snart! jeg lider for tungt, jeg drømmer om hende hver Stund, ligger vaagen om Natten og tænker paa hende, o Almægtige! bøi hendes Hjerter mod mit, og vi ville i Samklang prise vor Lykke som et Vidunder fra Din Haand. Snart! Snart! hvor langt borte kan den Tid være, da jeg atter skal hensygne og ikke kunne skjule min inderlige Længsel efter at forstaaes af et Menneskebryst. Hvordan skal jeg bære det? Hvordan skjule det? hvor er Trøst for det Offer, som knuses af den for tunge Byrde? See min Angst! hav Naade med – o jeg kan ikke tænke en klar Tanke, de maa alle forvirres i det ene brændende Ønske.

---

¹ Meta Grundtvig (1827-1887) og Peter Outzen Boisen (1815-1862), der var blevet gift dagen forinden.

² Brudens veninde Georgia Schouw.

hinn det dirlige i de unge Pige-herde Tøj, kørte hinn det store i
den stemme, der bestandig overvandt den løbepælske Graad, for
mig stod det som streng hvitdelig blandning, endvi stængene og
mere grønlunde, der det var først Gang, og sørgende hiraandede et
Byglløj, og mig sig noget uordelig Tænke end i mit Sind, der
var det vel et Synet af hende:

Jeg er stunket som Druen, der blusser rød
paa mit Bjerg over Kædens Kænge -
Der har du den de mindeløse Kinders Glad
lig Rosen paa Lærens Enger!

Der stille stod Panseren op til Herren i klæde som Ljelle og Velsiguelde
for de unge søjlerende - om Fred og Klarhed i mit eget ensomme,
lempeligheds Bøjet. "Den Herren giver en kløstet gæst han en god
Gæst!" ja, i Landet, jeg følte sig mægtigt Gæstens Betydning, at
vi fandt mig værdig det, og mere den saligste Tøj og her
gjennemstrømmet de unge, skyldfri Kjortler, sendte min Tænke til mit
Kjort, til mine Arbejder og mine Bøjer, inden Bittet, men ogsaa
med lidt Faldet af, at det Bøjet i Ljelle: en Gæstens Kjortler - skulde
jeg maatte aldrig mere, og Enstateninger, det end som Bøjet: Gæstens forholdet
ville min altid tilhøjevandede Længsel gjere mig for mig til at
gæste. Herne! her i denne Modstandsstand i Naade til den høje, her
staaer, som her til stad med sammensværet Bøjet - men med den
Fjerdem: at hane mindet den senere Opgave her. Det er en unge
Gæst, men dig et Faemakend, Herren var lovt!

30 October Aften, Lørdag

Tøj gik det her idag, for at ønske de unge Falk Kjøkker og Velsiguelde i den
Løsteland, jeg gjorde det medigt, der jeg af mange Erfaringer endte, at intet stes føler
jeg mig ensomme, end der, her de Gæst, de inderligt Fortvænde og samlede -
men her sagde jeg, at man seeth, at se mig. Men var her gultig som Brude
pige iges - her var her gultig i sine Fortælling: dag. o jeg stakkel!

Kløber jeres en klømmelighed deraf for mig selv: at det er kendt, som taler
 at min Mø - Men er det nogen Skjæde, at Fællede sægges i mit Brev, hvis
 Døds Ophæve er ikke selv rædder for? Bror Barne! tænker du vist Mogens
 Dag, da vi i Legen overværede som et Par med Odepragt: det stille Vand
 har du dybe Grund? Mærker du, da du forleden påtogte sig Lige, da din
 Døds Læs for mig, da det derlige Hjertesind og jeres søde Klømmelighed
 og lod en lang Høstid efter sig; da tænkte jeg for det slæbte: give Gud,
 at du Nige, der nu stilles sig til mig, at Næm vil blive min: Tid
 og Lykke! Men du er for god, kan jeg store Lykke i Vindene, og derfor
 sende Tanken sig angst for den derlige Døds og klammer sig til en Be-
 resignation, som overgiver mine svage Kræfter. Altså Gud! ser mine Guder!
 lad dem endes! lad mig rejde, med Millioner Medskabere, ingen formindest! o
 snart! snart! jeg lider for tungt, jeg dømmes om hendes hvide Stænd,
 ligge vægges om Natten og tænkes fra hende, o Alenevægtige! hoi hendes
 Klømmelighed med mig, og vi ville: Samklang forise en Lykke som et Videns
 der fra din Klømmelighed. Snart! snart! hvor langt herte kan den Tid være,
 da jeg efter skal henrykke og ikke kunne stjæle min videløse Levevejle
 efter at forstaa af et Menneche bryd. Morndag skal jeg være det! Morndag
 stjæle det? Men er Tordt for det Offer, som kræves af den for tungt Bryd?
 Se min Ansigt! her Næde med - o jeg kan ikke tænke en klar Tanke,
 da man alle forvinder: det ene brændende Puske.

Lørdag Morgon 31 October 47.

Mærst kan jeg forsvaret omig: Efter ved dette Mitend af Målmædighed, som
 var Gud en Menneche, med hvem man kunne trænge og forstå og handle,
 som kender det netfærdigjæves, at jeg elsker et Menneche mere end Gud - derud, at
 min Fælle for hende er veen og at jeg ville takke Gud med hende - nei! nei!
 Gud lade sig ikke spotte - og jeg handler som Mangs af Menneche, selv efter
 ditte Erfaringer, som kunde givet mig bedre. Jeg er en Elendig - lad mig aldrig
 glemme det et Gode blik. - Gud er Næde et Brev snart for min Mæde!